

[Aksel Møller.]

man ikke i Fremtiden skal kunne oprette private Tjenesteboliger for Funktionærer ved Ejendommens Drift eller ved private Erhvervsvirksomheder og derved sætte Personer, der allerede bor i de paagældende Lejligheder, ud. Ønsker man altsaa i Fremtiden at oprette Boliger til Funktionærer ved en Ejendom eller til Personer i privat Tjeneste, gælder det samme som for alle andre, at man skal have Boliganvisningsudvalgets Tilladelse til at inddrage en Lejlighed dertil, og det kan naturligvis ikke ske med Tilsidesættelse af de allerede der boende Personers Rettigheder, ligesom det heller ikke kan gennemføres, hvis den paagældende Funktionær eller ansatte ikke opfylder de andre Betingelser for at faa en Bolig af tilsvarende Karakter, ifald en saadan Bolig er ledig.

Man er blevet enig om, at der i Boliganvisningsloven bør gives en Hjemmel for Kommunalbestyrelserne til at yde et Vederlag for Udlæg til Formanden for og Medlemmerne af Boliganvisningsudvalget.

Det er selvfølgelig klart, at et Udvalg som dette ikke har kunnet beskæftige sig med disse Spørgsmaal uden i al Almindelighed at drøfte Bolignødens Problem, og vi har da ogsaa under Drøftelserne i Udvalget beskæftiget os med det Spørgsmaal, om der ikke var andre Veje at gaa for hurtigt og effektivt at tilvejebringe egnede Boliger. Udvalget har haft Mulighed for at drøfte denne Sag med den højtærede Indenrigsminister, og det er klart, at man især har interesseret sig for Spørgsmaalet om, hvorvidt der kunde tilvejebringes et stort Antal Enkeltfamiliehuse, opført af de moderne materialebesparende Standardelementer. Det ligger i Sagens Natur, at Anvendelsen af saadanne Huse kræver en lang Række Undersøgelser, som Udvalget ikke havde Mulighed for at tage op, men som den højtærede Minister beskæftiger sig med, Undersøgelse af Muligheden for at faa Laan i saadanne Huse, Muligheden for at faa Plads til saadanne Huse, Muligheden for at tilsidesætte Boliglovgivningens og anden tilsvarende Bygge- og Boliglovgivnings almindelige Krav. Det er alt sammen Spørgsmaal, som den højtærede Indenrigsminister maa tage Stilling til, og som Udvalget ikke har kunnet tage Stilling til, men vi forstaaer, at Overvejelse af alle de herhenhørende Problemer er i Gang. Den højtærede Indenrigsminister har meget stærkt paalagt os, at Meddelelsen om, at saadanne Overvejelser er i Gang, ikke maa slappe Kommunernes Initiativ med Hensyn til Bekæmpelse af Bolignøden. Det er jo i

første Række Kommunerne, der virker paa Stedet og ved, om Trykket i hvert enkelt Tilfælde er større eller mindre, som maa tage Initiativet, og det maa ikke være nogen Sovepude for dem, at der i Ministeriet foretages Undersøgelser af den ene eller den anden Karakter med Hensyn til, om andre Veje end de gængse kan følges til Bekæmpelse af Bolignøden.

Jeg skal da paa et Flertal af Udvalgets Vegne indstille til det høje Folketing, at man vedtager de Ændringsforslag, for hvilke jeg her har redegjort.

Leth Mouritzen: Den foreliggende Betænkning over de to Lovforslag, Forslag til Lov om Leje og Forslag til Lov om Boliganvisning, er Resultatet af et Udvalgsarbejde, som har strakt sig over ca. en Maaned. Der har været afholdt en Række hektiske Udvalgs møder og Samraad, hvorunder man har forsøgt paa en ret overfladisk Maade at faa et Kompromis i Stand ved en Handel mellem Partierne. Det er ikke lykkedes at naa til Enighed om ret meget, og Betænkningen fremtræder derfor som et Flertalsforslag fra Socialdemokrater, Venstre, Konservative og Det radikale Venstre, medens et Mindretal, repræsenterende det kommunistiske Parti, stiller enkelte Ændringsforslag til Afstemning i det høje Ting.

Jeg er ret ny som Medlem af dette høje Ting, og jeg har maaske endnu ikke lært at forstaa den rette Værdi af det ofte fremhævede Slagord: Politik er det muliges Kunst, men jeg har allerede faaet et levende Indtryk af den uværdige Handel med Befolkningens vitale Interesser, som paa tværs af alle saglige Hensyn foregaar under et Udvalgsarbejde. Jeg finder, at dette Forhold er egnet til at nedbryde Respekten for Folketingets Virksomhed. Ethvert Krav, som opstilledes i denne Sag fra Lejerside, blev straks mødt fra de Partier, som repræsenterer Grundejerne, med et Modkrav; og uden at man naaede til Enighed om, hvorvidt de paagældende Krav var berettigede eller ej, begyndte Handelen om de vidt forskellige Fordele, der umuligt kan afvejes og sammenlignes.

Naar f. Eks. de socialdemokratiske Kvindeforeninger rejser Krav om en bedre Vedligeholdelse af Lejlighederne, et Krav, som støttes af Lejerorganisationerne; og det fremføres i Udvalget som et Forslag til Forbedring af Loven, indrømmer man gerne fra grundejervenlig Side, at Ejendommene er meget forsømte, men man stiller som Modkrav en Forhøjelse af Lejen, idet det paa- staaes, at Ejendommene ikke kan opfylde